

תת"ע 4161/05/18 - מדינת ישראל נגד ניסים אסחייק

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תתע"א 4161-05-18 מדינת ישראל נ' אסחייק

בפני
בעניין: כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ניסים אסחייק

הנאשם

גזר דין

העבירה והעבר

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו ב כתב האישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), בניגוד לסעיף 64ב(א)(3) לפקודת התעבורה, בניגוד לסעיף 39א לפקודת התעבורה ובניגוד לתקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 19.4.2018 נהג ברכב או הניעו כאשר בדגימת אוויר נשוף שלו נמדדו 361 מק"ג אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

הנאשם יליד 1968 בעל רישיון נהיגה משנת 1985 וצבר לחובתו 28 הרשעות תעבורה בתעבורה, האחרונה משנת 2017. בשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול, בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה בצירוף עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה, והושתו עליו 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, פסילה למשך 11 חודשים, פסילה על תנאי שאינם ברי הפעלה בתיק שבפני וקנס

בשנת 2008 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעה משקאות משכרים או סמים, בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה ובעבירה של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה והושתו עליו פסילה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות של החזקת אגרופן, קבלת דבר במרמה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ראיות לעונש

המאשימה הגישה גיליונות רישום פלילי ותעבורתי של הנאשם.

הנאשם הגיש מכתב מטעם האגף לשירותים חברתיים בעיריית אריאל מיום 9.10.2018, פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה מתאריך 30.11.2008, הכרעת דין וגזר דין של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו מתאריך 19.1.2015 ומכתב שכתב הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם גרוש ואב לשלושה ילדים, מתגורר בבית הוריו באריאל ועובד כעצמאי בתחום הניקיון. הנאשם חסר יציבות, הן בתחום התפקודי והכלכלי והן בתחום ההתמכרותי וחווה כישלונות בתחומים שונים שהשליכו על חייו. בשל מצבו הוצע לנאשם להשתלב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות. הנאשם שלל קושי או מצוקה בעיתוי הנוכחי של חייו בתחום זה, מסר כי ערך שינוי בכוחות עצמו וכיום נמנע מצריכת אלכוהול. הנאשם הביע חשש מריצוי מאסר בעבודות שירות, שכן לטענתו הדבר יקשה עליו להמשיך ולעבוד בעסק שהקים לעצמו. חרף התרשמות שירות המבחן מצורך טיפולי משמעותי בעניינו של הנאשם ולנוכח עמדת הנאשם השוללת בעיה או קושי ובהתאם לכך צורך בטיפול, לא הייתה בידי שירות המבחן המלצה טיפולית-שיקומית בעניינו. שירות המבחן התרשם כי ענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות תהווה גורם מציב גבול אולם יש בה כדי לפגוע במצבו הנפשי ובדימויו העצמי שקשורים באופן הדוק במצבו התפקודי והתעסוקתי של הנאשם. לפיכך המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה ככל הניתן בשילוב מאסר מותנה כגורם מציב גבול נוסף.

חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות

על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות נמצא הנאשם כשיר לשאת את עונשו בדרך של עבודות שירות והנאשם הביע נכונותו לכך.

טיעונים לעונש

המאשימה מבקשת להשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשי שיכול וירוצה בעבודת שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה ארוכה של 10 שנים, פסילה על תנאי וקנס.

המאשימה טענה, תוך הפנייה למספר פסקי דין, כי רף הענישה ההולם מתחיל מפסילה של 24 חודשים כאשר מדובר בעבירה ראשונה ועד לחודשי מאסר ממושכים כאשר קיימות עבירות דומות.

אשר לרכיב הפסילה הפנתה המאשימה לסעיף 40א לפקודת התעבורה וביקשה לפסול את הנאשם לתקופה של 10 שנים כיוון שביצע שתי עבירות עבירה בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה במהלך 10 השנים האחרונות. לחילופין טענה כי גם במקרים שבהם לא הופעל סעיף 40א לפקודת התעבורה מתחם הענישה באשר לרכיב הפסילה הינו 4-7 שנים.

המאשימה טענה כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי במכלול השיקולים קיימים גורמי סיכון במצבו של הנאשם ויש צורך בשילובו בטיפול מתאים בתחום ההתמכרויות לשם הפחתת אותם גורמי סיכון. יחד עם זאת, מאחר שהנאשם אינו מעוניין לשתף פעולה עם שירות המבחן הוא אינו יכול לבוא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו. לפיכך, יש לקבוע מתחמי ענישה רגילים ללא סטייה, לקולה או לחומרה.

לטענת המאשימה יש להתחשב לחומרה בכך שהנאשם נוהג זאת הפעם השלישית בשכרות ובכך שבשנת 2015 הוטל עליו מאסר על תנאי על אף שאינו בר הפעלה.

ב"כ הנאשם טען כי יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים לכל הפחות, זאת ללא הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות.

לטענת ב"כ הנאשם אין להפעיל את סעיף 40א לפקודת התעבורה בעניינו של הנאשם שכן, שתי הרשעותיו הקודמות של הנאשם אינן בעבירות של נהיגה בשכרות, אלא בעבירות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול ועל כן הן אינן מפעילות את פסילת המינימום הקבועה בחוק.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה שהוגשה על-ידי המאשימה עוסקת במקרים בהם רמת השכרות גבוהה מרמת השכרות בתיק זה.

לטענתו מהתסקיר עולה כי הנאשם הבין שדרכו אינה הדרך הנכונה, החליט לקחת עצמו בידיו, ואף שירות המבחן מבין כי הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות תגרום לפיטורי הנאשם ולכך שישוּב למצבו הקודם. לטענת ב"כ הנאשם, קבלת עמדת התביעה תגרום לרגרסיה במצבו של הנאשם, שכן כל מאמציו להתפרנס וליצור קשר עם ילדיו ירדו לטמיון.

הנאשם, במכתב שהוגש לבית המשפט, הביע חרטה ונטל אחריות על ביצוע העבירה. הנאשם תיאר את נסיבות חייו המורכבות, את מצבו הכלכלי הקשה ואת תקוותו לשיפור מצבו עם תחילת עבודתו החדשה לפני כחודשיים. הנאשם הביע את חששו מפני איבוד עבודתו ואת חששו מפני התדרדרות במצבו בשל עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות וביקש להקל בעונשו.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, על בית המשפט לשקול את מכלול הנסיבות, העבירה, מבצעה, ולקבוע מתחם עונש הולם מתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עבירה של נהיגה בשכרות היא מן החמורות שבעבירות התעבורה. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם שלטון החוק, וכן שלום הציבור ובטחונו.

ברע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל, 31.3.11 נקבע כי:

"כידוע, נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות".

וכן ברע"פ 3638/12 ווקנין נ' מדינת ישראל, 6.6.12 נקבע כי:

"נזכור כי הנהיגה בשכרות היא מן הרעות החולות שבכביש, שסכנתן בצדן ועלולות לגרום לאסונות,

בחינת "מכונת מוות נעה". ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד."

להלן פסיקה בנוגע למתחם הענישה בעבירת שכרות והשיקולים המנחים לקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

בפ"ל 2910-02-14 **מדינת ישראל נ' סוזי אסרף**, 11.1.2018 הורשעה נאשמת לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של נהיגה בשכרות לאחר שנמצא בגופה ריכוז אלכוהול של 590 מ"ג בליטר אוויר נשוף. לנאשמת הרשעה קודמת של נהיגה בשכרות משנת 2010, 8 הרשעות בתעבורה ועבר פלילי. הנאשמת לא הביעה נכונות בפני שירות המבחן להשתלב בתהליך טיפולי. על הנאשמת נגזר מאסר של 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים שלא תעבור על עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בהשפעת אלכוהול ונהיגה בזמן פסילה, פסילה למשך 36 חודשים, פסילה על תנאי, קנס. ערעורה של הנאשמת נדחה בבית המשפט המחוזי.

בפ"ל 1245-07-14 **מדינת ישראל נ' קובליוב**, 3.5.2016 הורשע נאשם, בהתאם להודיתו, בעבירה של נהיגת רכב בשכרות, זאת לאחר שכשל בבדיקת המאפיינים ובבדיקת נשיפה נמצא בגופו ריכוז אלכוהול של 660 מ"ג בליטר אוויר נשוף. כשנה וחצי עובר לביצוע עבירה זו, הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעות משכרים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתפקד, יציב, לוקח אחריות על מעשיו ומביע חרטה והמליץ על הטלת צו של"צ. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בזמן פסילה, פסילה לתקופה של 34 חודשים תוך הפעלת 6 חודשי פסילה על תנאי בחופף, פסילה על תנאי, והפעלת התחייבות. ערעורו של הנאשם נדחה בבית המשפט המחוזי.

ברע"פ 5580/06 **מאג'ד נ' מדינת ישראל**, 6.9.2006 הורשע נאשם על-פי הודיתו, בעבירה של נהיגה בשכרות, זאת לאחר שכמות האלכוהול שנמדדה בדמו עלתה כמעט פי שלושה על המותר. לחובתו של הנאשם 80 הרשעות קודמות וביניהן עבירה קודמת של נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים, פסילה לתקופה של 18 חודשים, פסילה על תנאי, התחייבות וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין והטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל זאת בשל חוות דעתו השלילית של הממונה על עבודות השירות, 24 חודשי פסילה והותיר את יתר חלקי גזר הדין של בית המשפט לתעבורה על כנם. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם וקבע כי בנסיבות המקרה דנן, ובמיוחד לנוכח העובדה כי הנאשם הורשע בעבר בעבירה דומה, נראה כי העונש שהוטל עליו אף מקל עמו.

מהפסיקה כאמור עולה כי מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בשכרות נע מפסילת המינימום של 24 חודשים ללא מאסר ברף הנמוך ועד שנת מאסר ופסילה ממושכת של מספר שנים ברף העליון של מתחם הענישה.

ההלכה היא כי יש להשית על מי שהורשע בשכרות ובעברו הרשעה בעבירה דומה, קל וחומר בשתי עבירות דומות, מאסר בפועל לכל הפחות בעבודות שירות גם אם אין מאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד נגדו. ניתן להקל עם נאשם כאשר יש אינדיקציה לשיקום.

העונש המתאים לנאשם

מצאתי למקם את הנאשם הרף הנמוך -בינוני של מתחם הענישה. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. הרשעתו הראשונה של הנאשם ישנה ולא הוטל עליו במסגרתה עונש של מאסר על תנאי.

במסגרת הרשעתו של הנאשם בשנת 2015 הושת על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי של 6 חודשים אשר על אף שאינו אינו בר הפעלה במקרה זה לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע את אותה עבירה. רמת השכרות של הנאשם אינה גבוהה.

תסקיר שירות המבחן אינו מעיד על הליך שיקומי. על אף ששירות המבחן התרשם מצורך טיפולי משמעותי בעניינו של הנאשם, הן בתחום ההתמכרות והן בתחום הנפשי והציע לו להשתלב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרות שלל הנאשם קושי, לא הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. במצב זה סיכויי שיקומו של הנאשם אינם ברורים והדבר מעלה חשש להישנות העבירה בהעדר טיפול. יחד עם זאת, עולה, הן מהדו"ח הסוציאלי מטעם האגף לשירותים חברתיים בעיריית אריאל והן מדבריו של הנאשם, כי הוא עושה מאמץ לשינוי בחייו והחל לעבוד במקום עבודה חדש לפני כחודשיים.

נוכח הקושי הצפוי לנאשם בריצוי מאסר בעבודות שירות המליץ שירות המבחן על מאסר קצר בעבודות שירות כעונש מציב גבולות.

בנסיבות העניין מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש שירות בעבודות שירות שמשכו יקבע בהתחשב במאמצי הנאשם לשנות את חייו בכוחות עצמו ובפגיעה שעשויה להיגרם עקב ריצוי עבודות השירות.

אשר לרכיב הפסילה, סעיף 40א (א)(1) לפקודת התעבורה קובע כי:

"הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיפים 62(3), 64, 64א, 65(א)(2) או (3) או 67, או על עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, תוך שימוש ברכב, ובעשר השנים שקדמו למועד ביצוע אותה עבירה כבר הורשע לפחות פעמיים על אחת מהעבירות האמורות, דינו - נוסף על כל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לתקופה שלא תפחת מעשר שנים;"

הנאשם הורשע, במהלך העשר השנים שקדמו להרשעתו הנוכחית בעבירה של נהיגה בשכרות, בשתי עבירות של נהיגה תחת השפעה בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה ובעבירה אחת של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה. ביצוע עבירות בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה אינו מקיים את דרישת סעיף 40א לפקודת התעבורה, ומשכך אין להחיל על הנאשם את פסילת המינימום למשך 10 שנים הקבוע בו.

תקופת הפסילה תקבע בהתחשב בכך שרמת השכרות בתיק שבפני אינה גבוהה וכן בהתחשב בהרשעותיו הקודמות של הנאשם אשר אחת מהן ישנה ובפסילה עד תום ההליכים שריצה הנאשם.

לחומרה התחשבותי בעברו התעבורתי, של הנאשם הכולל שתי הרשעות בעבירות דומות אשר בגין אחת מהן הוטל עליו מאסר על תנאי.

לקולה התחשבותי בהודאת הנאשם ובחיסכון בזמן שיפוטי, בכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, בנסיבות חייו של הנאשם ובמאמציו לבצע שינוי בחייו ובכך שאין מדובר בשכרות ברף הגבוה. ובכך שהנאשם לא ריצה בעבר מאסר בגין עבירות תעבורה.

על יסוד טיעוני הצדדים והאמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 3 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. הממונה על עבודות השירות יתאם לנאשם מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות שיחל לא לפני 2.7.19 ויעבירו לאישור בית המשפט. על הנאשם להתייבב במועד שיאושר על ידי בית המשפט עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

2. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

3. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 21 חודשים.

הנאשם פטור מהפקדת רישיון נהיגה.

המזכירות תחושב מהיום.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. תשלום קנס בסך 1000 ₪, אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, החל מיום 2.7.2019.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ט, 01 מאי 2019, בנוכחות הצדדים.